

KUN KAIKKI MENEE PIELEEN

KUUMETTA NIVUS

Joskus on vaikeampaa kuin aina. Tuulilasin tämänkertainen kesä-rengastesti oli jäädä tekemättä, koska päätoimittaja tartutti koko porukkaan A-viruksen. Matkan varrella sattui pari muutakin kom-mellusta. *Lauri Larmela, kuvat Tuomas Kolehmainen*

Kevätaurinko lämmittää ihanasti. Heitän hanskat maahan, otan mukavan takanojan ja käyn levyttämään. Rengaspino saa toimittaa tyynyn virkaa. Horisontissa kimaltelee Välimeri.

Paikka on Goodyearin testirata Mirevalin kaupungin liepeillä Etelä-Ranskassa. Eletään vuotta 1989, ja olen päässyt nöösi-poikana mukaan rengastestiin. Tiimiä vetää Tapani Vaahtola, ja vanhempana renkaanvaihtajana toimii Jorma Herranen.

Porskutimme Finnjetillä Itämeren yli Lyypekkiin, josta otimme suunnan Luxemburgiin. Kalustona meillä oli kaksi Ysisatasta Saabia, turbolla ja ilman. Kalusto pakattiin sitä lyhyempää mallia edustaneeseen Toyota Hiaceen. Kun kaikki oli mukana, piskuinen kaappi oli tuskallisen täynnä.

Pakkaaminen jäi tietysti viime tinka. Olimme jo lähdössä laivarantaan, kun huomasimme, että Hiaccessahan on vielä nastarenkaat alla! Niin tammikuussa pitää tietysti ollakin, mutta ei Saksassa.

Meillä ei ollut aikaa purkaa koko kuormaa, mutta onneksi Herranen oli kokenut säätäjä. Jorma työnsi hallitunkin Hiacen banjon alle ja pumpppasi pakkana pakun perän ilmaan. Ihmettelin suorasukaista toimintaa ja epäilin akseliston hajoavan moisessa rääkissä. Ei hajoa, totesi Jorma eikä hajonnutkaan. Takapään rengastyöt hoituivat helposti, mutta olen unohtanut, miten etupään kanssa toimittiin. Laivaan kuitenkin luisteltiin asianmukaisilla kesäkiekoilla.

Saksan päässä sain vastuulleni toisen Saabin, tietysti sen turbottoman. Eihän märkäkorvalle voi turboa antaa! Kai tuo kaksilitrainen perinnerautakin olisi jotain 180 km/h kulkenut, mutta huippunopeuskokeilut oli pakko unohtaa, sillä karavaanimme marssivauhdin määrasivät Jorma ja Hiace. Herranen veti tyyliä kaasu pohjassa aamusta alkaen, ja iltapäivän puolella kone ►►

ISSA!

TULILASSI

alkoi selvästi herkistyä. Tasamaalla Haisulla sai mittariin vajaat 150 km/h ja alamäessä vielä parikymppiä enemmän. Ihan hyvä saavutus 1,8-litraiselta bensakoneelta, jossa oli muistaakseni noin 80 hepoa.

Suunnistuksen lisäksi keskityimme Saksassa renkaanvaihtoon, sillä testikiekot piti ajaa sisään. Homma oli aikamoista komediaa, sillä meillä oli matkassa Briggs & Strattonin pyörittämä kompressor, joka antoi voiman pulttipyssyille. Rastplatzeilla meitä tuijotettiin silmä kovana: mitähän noi hullut tossa vehtaa!

Teimme Luxemburgissa vesiliirtomittaukset, ja otimme suunnan etelään. Lyonin jälkeen kevät iski vastaan. Montpellierin, Sêten ja Mirevalin seudulla fiilis olikin miltei kesäinen.

18 vuotta myöhemmin tunnelma on kovin samanlainen. Notkun kadulla ja ihmettelen Sêten talviyötä: lämpöä on 12 astetta ja lokit huutelevat iloisesti. Meri tuoksuu.

Herkkä tunnelma särkyi, kun kadunkulman takaa alkaa kuulua tuttua mölinää. Lasse, Tuomas, Juuso ja Pasi ovat tulossa iltapitsalta! Olisi kiva mennä vielä lähikuppilaan kaljalle, mutta Lasse on määrännyt seuraavaksi aamuksi niin aikaisen startin, että painumme pehkuihin. Mirevalin testirata odottaa.

Tulin Sêteen Montpellieristä, jonne len-

sin Pariisiin kautta. Matkustin herraskaisesti sunnuntaina, mutta muut olivat läheneet liikenteeseen jo edellisenä keskiviikkona. Ensin Turusta Tukholmaan, sitten Tanskaan ja Saksaan. Lopuksi Ranskaan ja Välimeren rannalle. Matkalla rengasrumbaa ja muuta pientä horroria.

Oikeastaan hommat alkoivat mennä päin helvettiä jo silloin, kun Pasi ja Lasse lähtivät hakemaan Volkkarilta Crafteria, joka oli varattu meille rengastestin kuormamuuliksi.

Tilauksessa oli mahdollisimman iso kaappi, ja sellainen meille löytyikin. Uudennahkeassa Crafterissa oli vain yksi pikku pulma: se oli kuorma-auto! Kuorma-autolla voi ajaa vain yhdeksäkymppiä, mutta pakulla saa päästellä niin kovaa kuin kone kulkee. Ai mihin sitä vauhtia tarvitaan? Noh, Tukholmasta on Mirevaliin yli 2 500 kilometriä ja välissä muutamat renkaanvaihdot, joten kuorkkivauhilla urakka kusee jo lähdössä.

Volkkarin miehet kehuivat sitkeästi Crafteriaan, olihan siinä jopa automaattivaihteisto. Pasi ja Lasse selittivät juurta jaksain, että kuorma-auto ei valitettavasti käy. Volkkarilta ei siihen hätään tietenkään löytynyt sopivaa pakua, joten oli aika painaa paniikkinappulaa: laivan lähtöön on aikaa pari vuorokautta, ja nyt tarttis hommata se paku jostain – eikä mikään mini vaan mahdollisimman iso. Mikä pa-

> LASSE, SUNNUNTAI 11.2. KLO 11:52
"VIELÄ PARI TUNTIA JA OLLAAN PERILLÄ. PASILLA PAHA SILMÄTULEHDUS JA PASSI HUKKUNEENA SAKSANMAALLE, MUUTEN KAIKKI KUNNOSSA..."

> TUOMAS, SUNNUNTAI 11.2. KLO 12:38
 ”JUU, PERILLÄ OLLAAN. HOTELLI ON IHAN
 JEES. KAUPUNKI VAIKUTTAÄ TOSI IDYLLISEL-
 TÄ. VÄHÄN TULEE VENETSIA MIELEEN. KELIT
 ON KOHDALLAAN: +15 JA AURINKOISTA. AUTO-
 TIIMI SAAPUU PAIKALLE TUNNIN PÄÄSTÄ.”

hinta, kaappi tarvitaan käyttöömme kahdeksi viikoksi!

Hirveä puhelinrumba käynnistyy saman tien, ja Deltalla tärppää: iso, uusi Ducato on juuri vapautunut jostakin toisesta hom-
 masta, ja se joutaa hyvin Ranskan kier-
 tueelle. Fiatissa ei ole vielä vanereita tava-
 ratilassa, mutta verhouskin saadaan järjes-
 tymään. Mikä tuuri!

Ducato on meillä keskiviikkoamuna. Laiva lähtee Turusta vasta illalla, joten pak-
 kaamiseenkin jää reilusti aikaa. Kepeä tun-
 nelma rysähtää takaisin paniikin puolel-
 le, kun Osku lähettää tekstiviestin lääkäri-
 aseman odotushuoneesta: poskiontelontu-
 lehdus ja lievä keuhkokuume – viikko sai-
 raslomaa. Oskulla on ollut sitä kuuluisaa
 pientä nuhaa, mutta karmea totuus paljas-
 tuu vasta nyt. Jätkä on ihan finaalisissa eikä
 pääse reissuun.

Lasse, Pasi ja Lauri sulkeutuvat Tuulila-
 sin autotalliin. On pikapalaverin paikka.

– Hei Lasse, sä vedät nyt tiimiä, kun Os-
 ku on saikulla. Onneksi olkoon!

– Voi vee, mistä helvetistä me saadaan
 yksi mies lisää?

– Kuusi tuntia aikaa löytää äijä kahden
 viikon reissulle!

– Paha tilanne.

Apu löytyy jälleen Nokian suunnasta, eli

kännykät vain kuumiksi. Soittoja sinne tän-
 ne, ja aina sama kysymys: lähdetkö kahdek-
 si viikoksi Ranskaan nyt heti? Kuka tahansa
 turisti ei käy, sillä luvassa on tiukkarytmis-
 tä ajoa, renkaanvaihtoa ja perillä Ranskassa
 monipuolista testiavustajan työtä.

Hullun tuurilla saamme tunnissa haaviin
 kaksi mahdollista lähtijää. Valinta pitää
 tehdä seniori-Matin ja juniori-Juuson vä-
 lillä. Punnitsemme ehdokkaita, ja samalla
 Oskukin huojuu tallin ovesta sisään. Mies
 on aavemaisessa kunnossa mutta osallistuu
 silti debattiin aktiivisesti. Lopulta vaaka
 kallistuu Juuson puolelle: emme ole ikära-
 sisteja, mutta nuori mies ei rähjäänny reis-
 sussa niin helposti kuin vanha.

Tiimi on nyt kasassa. Lasse kantaa po-
 mon raskaan vastuun. Pasi nousee avus-
 tajasta nuoremaksi testaajaksi. Juuso on
 yleismies jantunen, samoin Lauri. Tuomas
 ottaa kuvat.

Ducato pakataan saman tien täyteen, ja
 illan suussa Lasse, Pasi ja Juuso suuntaa-
 vat Turkuun.

Tukholman päässä on pirullisen liukas-
 ta, mutta kolmikko tähtää tiukasti etelään,
 missä keli alkaa parantua. Rengasruletti tuo
 vaihtelua yksitoikkoiseen ajamiseen. Tans-
 kassa sää paranee edelleen. Yöpaikka löytyy
 maaseudulta Hampurin lähistöltä. ►►►

Pulttipyssy pärisemään ja renkaat vaihtoon, siinä testin perusresepti.
 Renkaat ajettiin sisään Tukholman ja Montpellierin välillä (vas.).
 Reissun päällä ammuttiin sähköpysyillä, mutta Mirevalin radalla
 tykitimme perinteiseen tyyliin paineilmalla.

> LASSE, KESKIVIikko 14.2. KLO 09:49
 ”TIIMI SPRAKAA KUN LAURI KUUMEESSA
 MAKAA... JA EI OMAKAAN OLO MIKÄÄN
 MAHTAVA ENÄÄ OLE, NYT SE ON
 TAISTELUA KUUMETTA VASTAAN.”

Seuraavana aamuna keli kääntyy jälleen lumisempaan suuntaan, mutta karavaani jatkaa kulkuaan. Juuso huomaa, että Ducatolla on hauska ajaa moottoritiellä loskasta huolimatta: koko ajan saa vetää kaasua pohjassa. Turbodiesel vääntää tanakasti, mutta toisella sadalla ilmanvastus alkaa vaikuttaa sen verran, että kiihtyvyys on tahmeaa. 140–150 km/h on helppo pitää la- sissa, mutta jos vauhti putoaa, sen kelaaminen takaisin kestää tuskallisen kauan. Sportti-Hondat seuraavat Ducatoa pinta- kaasulla.

Perjantaipäivä kuluu autobaanojen ruuhkissa ja renkaanvaihdossa. Illalla ma- joitutaan Baden-Badenin kaupunkiin.

Lauantaiamuna saan Lasselta hälyttä- vän tekstiviestin: Pasiin passi on kadonnut. Kiroan raskaasti: tämä reissu menee aina vain hullumpaan suuntaan.

Kundit etsivät passia tarmokkaasti mutta eivät löydä. Kopioitakaan ei ole tietenkään mukana eikä asianmukaista henkilökort- tia. Ranskan rajalle on parin tunnin matka. Sovimme Lassen kanssa, että Pasi yrittää riskillä yli: Schengen-alueen sisällä rajatar- kastuksia tehdään vain satunnaisesti.

Kaukojännitän rajanylitystä kotona Es- poossa ja kehittelen samalla vaihtoehtoisia selviytymisstrategioita. Lopulta välähtää: jos Pasi jää rajalle jumiin, niin Tuomas saa

ajaa yhden Hondan Mirevaliin! Tuomas lentää Montpellieriin lauantaina ja saa tar- vittaessa järjestää itsensä 1 000 kilometrin päähän Saksan rajalle.

Pasi pyyhkäisee kuitenkin sukkana Ranskaan, eikä Tuomasta tarvita. Pelotte- len miestä silti muutamalla tekstiviestillä.

Ducaton ja kahden Hondan karavaani vetäytyy yöpuulle Ranskan maaseudulle. Passitonta rajanylitystä juhlistetaan muu- tamalla Kronenbourgilla ja Mäkkärin her- kuilla. Kepeä tunnelma romahtaa, kun Pa- si huomaa, että hänen toiseen silmäänsä on kehittymässä äreä tulehdus. Apua hae- taan läheisestä apteekista – tietysti viitto- makielellä.

Minä en tiedä asiasta mitään, vaan pak- kaan tyytyväisenä kotona. Sovitan mukaan myös kundeilta unohtuneen kuparitahnan ja Peiselerin varapaperit.

Sunnuntaiamuna kännykkä piippaa taas. Lassen viesti on mahdollisimman pe- lottava: soita kun voit. Kilautan heti, ja Las- se kertoo, että Pasilla on paha silmätuleh- dus. Niin paha, etteivät paikallisesta aptee- kista ostetut tipat auta mitään. Toinen sil- mä on muurautunut umpeen, ja ajaminen on todella vaivalloista.

Kiroan reissun jälkeen kerran. Lasse lauhduttaa tilannetta kertomalla, että Pa-

Keila kohdalleen: Lasse merkkää vesiliirtomittauksen aloituspaikan. Takana piilokkava vihreä seinä toimii tuulensuojana (oik.). Auki kultahtylsillä ja kiinni momenttivarrella (vas. ylh.). Rengasorja puree hampparia ja Lasse tsekkää urasyvyyden (vas.). Silmäpuoli Pasi saa tippaa Juusolta (vas. alh.).

silla on kotona Suomessa hyviä lääkkeitä, jotka voin tuoda mukani Ranskaan. Sovimme, että medisiinit tuodaan minulle kotiin saman tien. Lupaani pakata ne käsimatkatavaroihin, etteivät kulanarvoiset rohdot jää pyörimään Charles de Gaullen legendaarisille hihnoille.

Lääkkeet saapuvat tunnissa. Otan hiukan lisähappia ja lähdän lentokentälle.

Pariisin koneessa huomaan, että käytävän toisella puolella istuu kukapas muu kuin viinimaestro Juha Berglund. Rohkaisen itseni, puhuttelen herraa ja kehuu hänen viinijään, joita sain nauttia viimeksi joulunpyhinä. Finnair tarjoaa Virossa pullotettua chileläistä punkkua, joka saa nyt kelvata. Tenttaan Berglundia viininviljelyn ajankohtaisista kysymyksistä, ja maistelemme etelä-amerikkalaista lientä kohtalaiseen tahtiin. Kolmen tunnin lento kuluu rattoisasti.

Pariisin kentällä minulla on aivan liikaa aikaa. Tapan sitä baarissa ja miestenhuoneessa. Lento Montpellierin lähtee ajallaan iltayhdeksältä. Suihkaus etelään kestää tunnin. Olen enemmän kuin yllättynyt, kun vihreä matkalaukkuni ilmaantuu hihnalle ensimmäisten joukossa. Kuparitahnat ovat melkein perillä!

Kotona oli aamulla 18 astetta pakkasta. Niinpä taksijonon plus 12 tuntuu vä-

hintään eksoottiselta. Pääsen Zafirin kyytiin ja solkkaan kyökkiranskalla haluavani Sèteen ja hotelli Kyriadiin. Monsieur ymmärtää yskän ja antaa hanaa. Opelilmanvaihokanavista tunkeutuu sisään epä-määräinen palaneen puun, kuivan maan ja sypressien tuoksu: etelän merkit.

Torkun takapenkillä, mutta havahdun moottoritien kaistanvaihdossa. Jean-Paul ei aja näköjään ihan hiljaa. Huomaan kyltin, joka ilmoittaa, että alla kiittää La Languedocienne. Muistot 18 vuoden takaa tulvivat mieleen: tätä autoroutaa vedettiin myös Saabilla vuonna 1989.

Hotel Kyriad löytyy helposti. Soitan Pasiille ja kerron, että nyt olisi silmälääkettä tarjolla. Pasi kiittää ja kertoo tulevansa ihan kohta, ovat kuulemma koko porukka lopettelemassa iltapitsojaan läheisessä trattoriassa.

Lauma saapuu, Pasi saa rohtonsa, ja painumme kaikki nukkumaan. Lähtö radalle tapahtuu aamulla kello 7.30, ilmoittaa Lasse.

Hotellin parkkipaikka on pahainen loukko, johon automme on saatu mahtumaan vain vaivoin. Varsinkin Ducato on sovitettu paikalleen millimetrien tarkkuudella. Kolmikko saadaan ilman naarmuja kadulle, ja pian suuntaamme Mirevaliin, johon

> LASSE, KESKIVIKKONA 14.2. KLO 16:39
"KIIVA: GOODYEARIN APINA AJOI TOISEN HONDAN OIKEAN ETU-LOKARIN RUTTUUN TALLIN EDESSÄ. JA OVIKIN VAURIOITUI VÄHÄN..."

on noin 20 kilometrin matka. Kuunsirppi painuu maille, aurinko nousee merestä ja elämä hymyilee, kunnes V-box-laite pamahtaa pimeäksi juuri ennen kuin saavumme radalle. V-boxia tarvitaan mittauksissa, joten uutinen ei ole hyvä. Tuntuu, että tällä reissulla kaikki menee aivan totaalisesti pieleen.

Mirevalin rata löytyy, ja meitä taide-taan jopa odottaa. Autot parkkiin ja pala-verihuoneeseen, jossa paikallinen bomsa toivottaa meidät tervetulleiksi. Tärkein kysymys koskee lounasta: milloin syötte? Ohitamme ranskalaisia kovasti kiinnostavan aiheen ja kerromme, että ruoka on sivuseikka. Radalle tässä pitäisi päästä. On maanantaiaamu, ja homma lähtee käyntiin hehkusytytyksellä.

Meille näytetään paikat ns. bungalowista, ja pääsemme purkamaan kamojamme. Samalla seuraan liittyy Magnus, joka ►►

toimii päällystakkinamme. Herra työskentelee Goodyearin pohjoismaisessa organisaatiossa ja on saanut tehtäväkseen tarkkailla ja paapoa meitä viikon ajan. Tämä on vakiintunut käytäntö: kaikki merkittävät autolehdet testaavat renkaita vuorotellen eri rengastehtaiden radoilla, ja paikalla on aina myös PR-upseeri.

Järjestelämme renkaita pinoihin Lassen ohjeiden mukaan. Homma on vähän hakusessa, mutta vähitellen pulttipysy, momentti-varret ja hanskat löytävät paikkansa. Testit pitäisi aloittaa vesiliirto- ja pitomitauksilla. Kerromme Magnukselle ja valvontatornin Patrickille, että nyt on vuorossa "straight aquaplaning" ja "wet braking".

Hondat instrumentoidaan. Kun ne ovat valmiina, Lasse ja Pasi lähtevät katsomaan suorituspaikkoja. Juuri kun homma alkaa pyöriä, vuorten takaa nousee musta pilvirintama. Pian sataa ja koko porukka pyörittelee peukaloitaan. Tällainen kuppaaminen heti testin alussa on kaikkein raivos-tuttavinta. Kaikki on tekemättä, eikä mitään voi tehdä!

Tuomas käyttää luppoajan hyväkseen ja rakentelee toisen Hondan kylkiin putkiviritelmiä, joihin voi kiinnittää kameran. Dokumentointi ja pieni lavastus kuuluvat olenaisina osina testirutiiniin. Ilman kuvia on turha julkaista juttua, varsinkaan rengastes-tiä, jossa pitää olla vauhtia ja vesiroisketta.

Lounasaika tulee vastaan. Goodyear tarjoaisi mielihyvän gurmeeta omassa kanttiinissaan, mutta kieltäydymme, koska kyt-täämme sateen loppumista. Magnus tar-joutuu hakemaan kylältä meille aidot ranskalaiset Quick-hamparit, jotka ahmim-

me vauhdilla.

Puolenpäivän jälkeen sade taukoaa ja testi pyörähtää käyntiin. Lasse ajaa, Pasi käyttää mittalaitteita, ja Juuso ja Lauri vaihtavat renkaita. Tuomas kuvaa radan varressa. Ilta-päivän mittaan homma saadaan pakettiin ja Lasseakin alkaa jo vähän hymyilyttää. Mies joutui pikahälytyksellä testipäälliköksi, joten ei ole ihme, että vähän ahdistaa.

Ducato ja yksi Accord jätetään Mirevaliin. Ahtaudumme toiseen Hondaan ja Magnuksen Clioon ja poistumme radalta puoli kuuden aikaan. Aurinko paistaa, vuorten reunalla hehkuu sateenkaari, ja porukan mieliala on korkealla.

Ensimmäisen testipäivän päätteeksi pitää ehdottomasti nauttia tiimikaljaa. Matkalla Sëteen vastaan tulee mikäpä muu kuin Lidl. Ranskassa olisi kiva suosia vaikkapa Carrefouria, mutta lähin kauppa on toki aina paras vaihtoehto. Kaljaa löytyy todelliseen pohjahintaan: 24 pulloa 4,5 eurolla. Jotta kaikki suomalaiset loppasuut eivät tulisi liian kateellisiksi, voin kertoa, että pullot olivat tavallista pienempiä, vetoisuus vain 0,25 litraa. Kova tarjous joka tapauksessa, vai mitä?

Bière blonde maistuu, ja porukka kertoo innokkaasti testin alkutaipaleen hankaluuksia. Itseluottamus nousee samaan tahtiin, kuin olut kiihottaa päähän: kyllä tämä tästä hoituu.

Illan päätteeksi nautitaan vähän pihviä ynnä lasagnea, ja ahmiipa Pasi jälkiruoaksi jopa Belle Hélènen. Kymmeneltä porukka painaa pään tyytyväisenä tyynyyn. Aamulla lähtö radalle taas tuttuun aikaan.

Toinen päivä valkenee todella kauni-

> LAURI, TORSTAINA 15.2. KLO 12:06
"LENTOHINNAT ON LOTTOA...REPPARI KASSASSA, TULEE KAIKKIEN AIKOJEN HORRORSTOORI. OSKU SAA PELASTAA TILANTEEN. MÄ PAKENEN AAMULLA PAIKALTA, JOS MUT PÄÄSTETÄÄN KONEESEEN, NÄYTÄN IHAN RUUMIILTA. SÄÄENNUSTE SOPIVA."

Kuivakäsittely odottaa: kypärät päähän ja radalle! Viimeisenä testipäivänä terveiden kirjoissa olivat vain Juuso ja Osku, joka lennätettiin paikalle Suomesta yötä myöten (oik.). Vauhdikkaiden kuvien ottaminen on helppoa, jos tietää, mitä tekee. Tuomas hallitsee homman: putkihäkkyrä ei ole hyttyskarkoitin vaan kameran jalusta (vas.). Kuumemittari ja vihreitä tehonappeja (vas. alh.).

> LAURI, TORSTAINA 15.2. KLO 18:56
"SICKNESS-REPORT: LAURILLA VAKAA JA EHKÄ VÄHÄN LASKEVA KUUME, LASSELLA PUMPPAA JA TAITAA VIELÄ NOUSTA YÖKSI, PASILLA ISKI JUST PÄÄLLE TÄYSILLÄ, TUOMAS KÖHII JO ANKARASTI. EI OSKU OLE TURHAAN LIIKKEELLÄ."

na, ja säätiedotuskin lupaa pelkkää aurinkoa. Lassen Hondassa laulaa Elvis. Ei muuta kuin radalle ja testi pyörimään.

Nyt hommassa alkaa jo olla tekemisen meininkiä: Pasi ja Juuso hinkkaavat kuivajarrutuksia samaan aikaan, kun Lassen ja Laurin nakkina on kaarresiliirto. Hommaa pyöritetään kahdella autolla, ja tulosta syntyy.

Kaarresiliirron analysointi on mielenkiintoista puuhaa. Tasanopeudella vesipatjalle ja pito tiukkaan seurantaan. Lisää nopeutta, jos ei nouse liukuun. Kun liukuu, pieni pudotus ja taas patjalle. Samaa uudestaan ja uudestaan, sitten renkaanvaihto. Sopivin väleihin alle aina referenssirengas, sillä ilman referenssiä rengastestistä ei tule mitään. Sen avulla löytyvät vertailupohja ja skaala.

Renkaat jakaantuvat kaarresiliirrossa selvästi kahteen ryhmään. Nankang ja varsinakin Kenda ovat aivan surkeita, muut pienin eroin selvästi parempia.

Magnus käväisee yhden aikaan taas hampparikeikalla. Rasvaisen suolainen kaloripommi maistuu kevätauringossa ihanalta. Kopin seinustalla on varmaan 15 astetta lämmintä.

Kaikki sujuu muuten oikein mallikkaasti, mutta iltapäivällä alan yskiä yhä raivokaammin. Kaivan jostain kurkkupastilleja, mutta ne eivät auta lainkaan.

Ryssin pari renkaanvaihtoa totaalisesti. Kerran vedän alle ns. Erik-mixin eli 3+1-rengastuksen. Huomaan sekapaletin mitausvedon jälkeen ja paljastan munauksen Lasselle. Ja ei kun uudestaan. Toinen moka on pahempi: jätän yhden pyörän pultit löy-

sälle. Onneksi hoksaan killittävän pyörän ajoissa, joten säästymme vanne- ja pulttivaurioilta.

Päivän työt ovat pulkassa viideltä. Huomenna on vuorossa ainakin märkäkäsittely, jota odotan innolla. Pääsen Lassen kyytiin aistimaan renkaiden käytöstä Mirevalin äkkiväärällä märkäradalla.

Muut siivoavat paikkoja reippaasti, mutta minä yskin aina vain pahemmin. En jaksa ryhtyä oikein mihinkään. Taitaa olla flunssa tulossa.

Ilmoitan porukalle, etten osallistu iltarientoihin. Painun saman tien sänkyyn. Ilman kuumemittariakin on helppo todeta, että lämpöä on ja että se on nousussa. Vajoan illan mittan jonkinlaiseen horkkaan. Nukun pätkissä ja näen fantastisia painajaisia. Kun yöllä pyörryn vessaan, tajuan vihdoin, että nyt on päällä tavallista pahempi tauti.

Aamulla ilmoitan Lasselle, etten missään tapauksessa voi tulla radalle, koska en pysy jaloillani. Lasse kertoo, että hänenkin kurkkuaan kirvelee oudosti. Mies arvelee kuitenkin olevansa työkykyinen, kunhan saa pari flunssalääkettä. Märkäkäsittely sujuu, joskin kovin hikiissä tunnelmissa.

Seuraavat 24 tuntia menevät täydessä sumussa. Kuume pumppaa ylös ja alas. Illalla havahdun sen verran, että kyselen Lassen vointia. On kuulemma ihan sairas, ja Pasikin yskii jo. Olen näköjään tartuttanut tiimiin A-viruksen tai muun vastaavan kulkutaudin. Koko testi on vaarassa, koska Lasse on porukan ainoa yleispätevä testaja. Muut ovat vain apupoikia.

Makaan kuumeen kourissa ja hörpin ►►►

> LASSE, PERJANTAINA
16.2. KLO 18:33
”JHONNY ON PARAS KALAKAUVERI
TÄHÄN VIRUKSEEN VERRATTUNA.”

Oranginaa ynnä Cokista minibaarista. Kehittelen innokkaasti kauhunäkyjä: jutulle on varattu lehdestä ainakin 12 sivua. Ne pitää täyttää jotenkin, ja eihän me voida olla ilman kesärengastestiä. Se olisi kaikkien aikojen munaus. Paksu erikoisnumero tulossa ja kaikkea kivaa. Tilanne on kerta kaikkiaan niin piinallinen, etten pysty nukkumaan.

Kamalan yön jälkeen pidämme Lassen kanssa torstaiaamuna jälleen yhden pikapalaverin. Tunnelma on synkin mahdollinen, vaikka tällä reissulla onkin ehtinyt sattuua jo vaikka mitä. Kaksi kuumeista miestä, sameat katseet ja tahmeat aivot. Ilmassa leijuu vain yksi kysymys: miten tämä testi saadaan tehtyä? Vaikka olemme ihan finaalisissa, tajuamme, että on vain yksi vaih-

toehto: Osku tänne!

Soitan Oskulle, joka on yhä sairaslomalla. Kerron Lassen huonosta kunnosta ja kysyn suoraan: voiko lentää heti tänne alas?

Ynnäilen tilannetta sekavassa päässäni. Osku saadaan perjantaiaamuksi Mirevaliin ja kuivakäsittelyradalle. Pasi voi yrittää vetää märkäympyrää torstain aikana, jos kunto kestää. Raportoin tilanteen muille ja yritän nukkua. Olo on aivan kamala.

Radalla Pasi rehki puolikuntoisena. Myös Tuomas on jo kipeä, vaikka yrittääkin torjua tautia kaiken maailman rohoilla.

Illansuussa Tuomas käy ostamassa tiimille kuumemittarin. Lasse lataa pohjat: 38,7. Minä vetäisen keskilaimeat 37,0 ja Tuomas jotain 36-alkuista. Pasi ei halua mitata vaan panostaa Buranaan. Vajoan horteeseen ja alan odottaa Oskua.

Yhdentoista jälkeen jostain kuuluu tuttu ääni. Osku? Vääntäydyn pystyyn ja kurkkaan hotellin käytävälle.

– Usia miehiä radalla, vai mitä?

– Joo, mutta te ootte Lassen kanssa kyllä todella pahassa kunnossa!

– Niin ollaan. Hyvä kun tulit. Menen nukkumaan.

Yritän tosiaan levätä, sillä aamulla on edessä kamala koettelemus: Montpellieriin taksilla ja sieltä Pariisiin kautta Helsinkiin.

Nukun huonosti ja moikkaan kundeja aamiaispöydässä. Radalle lähtevät vain Osku, Juuso ja Tuomas. Pasikin on petimoodissa, Lassesta puhumattakaan. Toivotan porukalle onnea ja tilaan taksin.

Kotimatka on kauhea.

Illalla Osku kertoo tekstiviestillä, että kuivakäsittely saatiin tehtyä ja sitä myötä koko testikin purkkiin.

Tauti iskee Tuomakseen täydellä voimallaan vasta perjantain aikana. Hän peruu lauantaille varatut lentonsa ja jää Kyriadiin sairastamaan. Lasse on yhä ihan veke, Pasi kohtalaisessa kunnossa ja Juuso terveenä aina vain.

Lauantaiaamuna Osku vetää tiimipalaverin, jossa päätetään lähteä saman tien pohjoiseen. Juuso ajaa Ducatoa ja Osku ja Pasi Hondia. Lasse pakataan pussi päässä toisen Hondan takapenkille. Tuomas jää hotelliin sairastamaan.

Kovaa oli, mutta talvisodassa taisi olla vielä vähän kovempaa. 🚗

TIIMI

JUUSO

Lähti kuuden tunnin varoitusajalla kahdeksi viikoksi reissuun. Ajoi pakua, vaihtoi renkaita ja toimi testiavustajana. Hymy ei hyytynyt, vaikka miestä kaatui vierestä kuin Ihan-talassa kesällä 1944. Porukan ainoa täysin terve mies.

LASSE

Nousi testipäälliköksi, kun Osku sairastui. Toinen Honda kuitilla. Vetäi tiimiä innolla, kunnes sai Laurilta tartunnan. Siniteli kuumetta vastaan yhden päivän mutta kaatui lopulta sänkyyn ja vajosi parin vuorokauden horkkaan.

LAURI

Renkaanvaihtajana matkaan 18 vuoden tauon jälkeen, varsinaisena tehtävänä kirjoittaa reppari rengastestistä. Sairastui kuumeeseen toisen testipäivän päätteeksi. Tartutti taudin Lasseen ja muihin. Hourei 60 tuntia samassa hotellihuoneessa.

OSKU

Sairastui poskiontelontulehdukseen ja keuhkokuumeeseen juuri ennen lähtöä. Jäi Suomeen. Pikakomennus Ranskaan neljännen testipäivän iltana. Lensi toipilaana paikalle ja teki viimeiset kokeet. Ajoi toisen Hondan takaisin.

PASI

Teknisen tuen päällikkö. Ajoi toisen Hondan alas. Nousi apulaistestaajaksi, kun Osku sairastui. Hävitti matkalla passinsa ja poti pahaa silmätauti-lehdusta. Vetäi testiä puolikuntoisena päivän ajan Lassen kaaduttua sänkyyn. Lepäsi päivän ja toipui paluumatkalle.

TUOMAS

Fotari. Viritteli ansiokkaasti erilaisia putkitelijoita kamerolleen. Vietti radan varressa tuntikautta aikaa ohi vilahtelevia Hondia tähdäten. Siniteli pitkään kuumetta vastaan ranskalaisilla ihmelääkkeillä. Vajosi horkkaan viimeisen testipäivän päätteeksi.